

Sekine

– KOCAMANOĞLU · 05 Şubat 2012

Yıl bin dört yüzyıl önceydi
Ay, koyu lacivert bir gökte
Pırlıl pırlıl bir elmas gibi
Işıyordu...

...

Dizüstü oturmuş bir sahabe,
Sesiyle ufukları kanatlandırıyor
Ak bulutları yere ağdırıyordu
Sesi ise ak kuğular gibi...
Gökleri aşırıyordu...

...

Atı ağaca bağlıydı sahabenin
Nefsini irade ağacına bağladığı gibi...
Arada bir beyaz atı şaha kalkıyor
O sevgili insan bu hale,
O muhterem şaşıyordu...

...

Arşa yelken açmış kalbiyle
Kendinden geçmiş okuyordu Kuran'ı
Etrafına toplanmış melekler
Dinleyip, seyrediyordu o anı

...

Adam susunca atı sakinleşiyor,
O okudukça at şahinleşiyordu
Bu hal birkaç kez tekrar ediyordu
Sonunda Kuran'ı yarıda bırakıyordu

...

O gecenin sabahında
O kutlu insan Nebi'ye gitti
Nebiler Nebisi tebessüm etti
Ve o sahabeyi tebrik etti...

...

"Korkulacak bir şey yok,
"Sekineydi o..." dedi...
"Eğer sabaha kadar okusaydın Kuran'ı,

Melekler seni dinleyecekler,
Asla unutamayacaklardı o anı...”

...

Km-200607